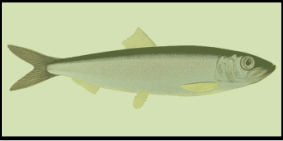

Åländska Studentlagets vid Åbo Akademi r.f. medlemstidning

Strömmingsbladet

Nr. 2013/1/2014

Vinterdepression? - Strömmingsbladets rese-bilaga räddar dig från mörkret!

BUDGETBLADET R.F. Bilaga till Strömmingsbladet Nr. 2013/1/2014

Résa GUIDE

TALLINN

- ✓ Att göra
- ✓ Kultur
- ✓ För Barn
- ✓ Lyxmat
- ✓ Nattniv
- ✓ För barn
- ✓ Shopping
- ✓ Utflykter
- ✓ Spa & bastu

- ✓ Kändismingel
- ✓ Herrklubbar⁶

✓ BUDGET!

I MARS BÄR DET AV! KEIKKI MUKAAN!

Inledning

Som oansvarig utgivare av detta lilla blad, är jag mycket nöjd över att slutligen få Strömmingsbladet nr. 2013/1/2014 ut till tryckpressarna. Jag hoppas att läsarna skall finna nöje i de artiklar som våra frilansande journalister knåpat ihop under det gångna året.

Följande frilansare har varit delaktiga i bladets skapande:

- Andreas Packalén,	Frilansar:	ÅNB, Ålands notisbyrå
- Calle Koivisto,	Frilansar:	Anstalt för idoldyrkare
- Christopher Kankare,	Frilansar:	Försvunnen sedan november
- Dan Sundqvist,	Frilansar:	Brony-mässan i Hesa
- Elina Heinonen,	Frilansar:	Åbo ”nöjescentrum1” (Showtime)
- Jonathan Sumelius,	Frilansar:	Baltiska staterna under obestämd tid
- Michela Söderlund,	Frilansar:	Åbo ”nöjescentrum2” (Malibu)
- Niclas Lundberg,	Frilansar:	Åbo häkte
- Ville Koivisto,	Frilansar:	Smaskbyn

Ha en trevlig läsning!

/Calle

Innehållsförteckning:

- s. 1 - Ledare
- s. 2 - Abiturientens guide till ÅSL, en resa genom abisitzen
- s. 6 - Micke B och jakten på den goda fiskbullen
- s. 8 - ÅSL:s tomte
- s. 11 - Bilder från året som gått
- s. 12 - Messa Strömming
- s. 13 - Minnenas vinter-OS: ”En historia i tid och rum, om minnen man minns”
- s. 15 - Strömmingen – en ganska speciell fisk
- s. 18 - Strömmingsbladets teknikexpert analyserar: Jolla
- s. 22 - Skärgårdsbo i storstaden, eller om hur jag tappade bort mig i Åbo
- s. 26 - Samlarbilden

Ledare

Angående Åbo och Åland – småskalighet på gott och ont

Jag vågar påstå att det finns en orsak till varför de flesta ålänningar som väljer att fara till Åbo och studera även trivs väldigt bra här. Denna orsak väljer jag att benämna ”småskalighetens för- och nackdelar”.

I dagens urbaniserade samhälle erbjuds de flesta möjligheterna för utbildning och arbete just i städerna. Som ung ålänning vill man kanske därför söka sig bort från den, som det ibland kan kännas, något isolerade kobben för att utbilda sig på annan ort.

Men vart skall man söka sig? Man är ju van med att alla känner alla, och därför kan det vara lite skrämmande att ta steget till en ny studieort. I en stor stad blir det lätt att folk försvinner som en i mängden. Du känner knappast grannen i lägenheten bredvid dig. Det gör du knappast i Åbo heller, men i Åbo har du alltid nära till en bekant, oberoende vad du väljer att studera i Åbo.

Dessutom kommer man snabbt in i gänget i Åbo. Svenskfinland är familjärt. Det är fastlandets motsvarighet till hembyn, fränsett att det är lite större. Skillnaden är egentligen att du inte riskerar inavel. Och det är väl egentligen det som är småskalighetens stora akilleshäla. Det är inte bara gener som riskerar inavel, utan åsikter och idéer.

I Åbo får du ett nytt perspektiv på tillvaron. Men du kan ändå komma hem till Åland efter studietiden med din familj, och leva det lugna livet, utan att de sparkar ner dig för att du har blivit en akademisk översittare som gillar sin egen spegelbild. ÅSL fungerar som garant för det.

Ha det gött!

*Skribenten har extrema åsikter och vanor.
- Red.anm.*

Abiturientens guide till ÅSL, en resa genom abisitzen, av Dan Sundqvist

Häj häj!

Sociala umgängen (eller andra stora skockar med folk) är alltid jobbiga, speciellt när man kommer in som ”den nya”. Att det är sitz betyder även att den här skocken med folk kommer att vara något intoxikerade samt att skocken kommer föra lika mycket (o)ljud som en förskola i en matsal, d.v.s. en decibelnivå på 120. Därför har jag satt ihop en enkel men effektiv guide för abiturienterna, som ska leda dem till att bli vän med en ÅSLare.

Följer du dessa tio enkla steg kommer du inom kvällens slut att vara en champion (det är alltid skoj att vara champion) på att blivit vän med en ÅSL:are, kanske t.o.m. två ÅSL:are.

1. Börja med att hälsa. Ingen tycker om den där typen som inte hälsar. Att hälsa visar också att du är öppen för socialkontakt. Kom ihåg att använda svenska, finska kommer inte att gå hem här.
2. Stå inte tomhänt. Man måste alltid komma ihåg att hålla glaset fullt. Annars kommer närmaste ÅSL:are att påpeka detta. Vi har en viss förkärlek till att titta till flaskan och glaset, speciellt under sitzar.

Abiturientens guide till ÅSL, en resa genom abisitzen, av Dan Sundqvist

3. Socialisera. Bara för att du har lyckats få ett glas i handen och är på fastlandet betyder inte att du måste sitta tyst. Vi är trots allt bara ålänningar och vi pratar alla samma språk, förutom Calle K när han blir alltför förfriskad och sjunger Finlandia...
4. Skål! Behövs det verkligen förklaras något djupare?
5. När du inga tээр någgi. Något som kan summera kvällen och kvällens intag. Skål! Kom ihåg att man kan dricka varannan vatten, men varför chansa?

SPONSORED BY:

“It's not what you have on the outside that glitters in light, it's what you have on the inside that shines in the dark.”

Abiturientens guide till ÅSL, en resa genom abisitzen, av Dan Sundqvist

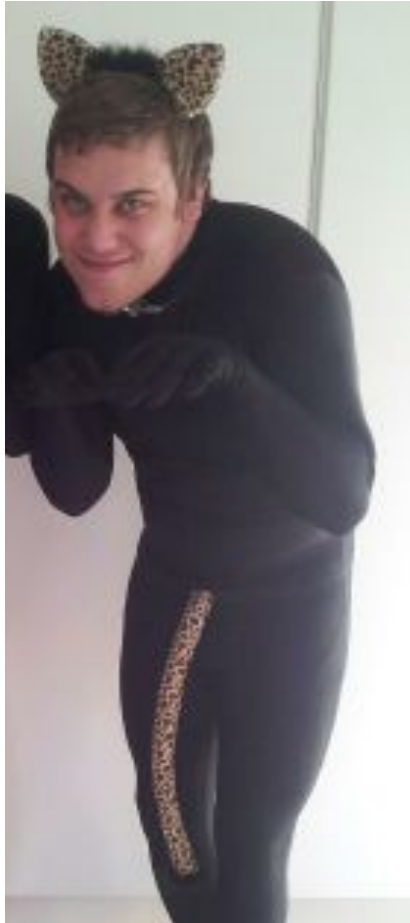
6. Viking Grace. Alla som sitter runt borden har åkt Viking Grace, därav har alla också en åsikt om båtjäveln är bra eller dålig. Här måste man som abiturient ha god insyn i hur stor den nya TaxFree-butiken har blivit, och att där finns potentialer på hyllorna (flaskor i alla dess former, färger och alkoholprocenter).
7. Här du läst det senaste i Hetsboken? Hetsboken, ÅSL:s diskussionsforum där man diskuterar det senaste som har hänt i världen, Åbo eller hemma hos någon. Här kan man läsa allt från korrespondens från de senaste festerna till hur någons mamma har lagat köttbullar. Där de flesta inläggen kommer mellan kl. 01.23 – 06.48.
8. Vemses pojke/flicka är du då? Klassiskt ordspråk från fredens öar. Har stor potential, eftersom det kan leda till flera följdfrågor. Funkar dessutom väldigt bra som öppningsfras om alla andra alternativ verkar tråkiga.
9. Jag ska nog fara till Åbo och studera. En mening som skapar otrolig glädje. Desto flera som säger den här meningen under/efter/före? kvällen får alltid stilpoäng. Men kom ihåg att man inte ska använda den här meningen för att lura folk till god tro. Ty man ska inte lura ÅSL:are, för då blir Mickiz arg.

Abiturientens guide till ÅSL, en resa genom abisitzen, av Dan Sundqvist

10. Var är efterfesten? En ytterst viktig fråga när man börjar närma sig mot slutet av kvällen. Det finns alltid en till fest, och finns det inte kan man skapa en.

Funkar inget av ovanstående kan du alltid ta upp Calja-Weikot och IFK Mariehamn. Men här krävs att du har oerhört finlir i hur man svänger orden, och speciellt hur du använder orden till din fördel. Man kan köra på den klassiska Keegan taktiken och höja båda lagen till skyarna (kom dock ihåg att C-W är alltid bättre).

Med dessa visa och enkla tips hoppas jag på en trevlig och minnesvärd tillställning. Så ses vi nästa år!

Skribenten Dan Sundqvist tycker på fritiden om att leka med katter och ponnyer. Som ni ser finns det mycket klös i killen!

[Crystal Fair-mässan](#), hålls i Helsingfors i juli 2014. Dan Sundqvist var en av de första att köpa biljetter. Biljetten var förstås en sponsorbiljett i Guld.

- Red.anm.

Micke B och jakten på den goda fiskbullen

I en artikel jag läste här om dagen skriver Nya Åland ” Michael och Jenny Björklund är entreprenörer och visionärer, ut i fingerspetsarna. De jobbar hårt, de siktar högt och gör det mesta rätt.”. Men är detta sanning? Är Mikael Björklund faktiskt den perfektionist vi har blivit ledda att tro via medier?

Jag har både före och under min studietid här i Åbo satt mig i sådana situationer då jag blivit tvungen att prata om vår käre strömsöckock Mikael Björklund. Dessa diskussioner har ofta förekommit i, på ren svenska, neralkade situationer. Jag har under min tid sett Micke B både imiteras, hyllas och hånas.

En sak tror jag att även ni läsare kan hålla med om, Micke B gillar smakbyn... och strömsö... och smör. Micke är oftast bra på det mesta då det kommer till mat, men lik en sjukamptidrottare kan man inte alltid vara bäst på alla grenar, vilket visar sig på Mickes fiskbullar. Jag har ett specifikt exempel där en bekant berättar en hårresande anekdot om Mickes fiskbullar.

Av Ville Koivisto

Personen i fråga hade visserligen aldrig tyckt om fiskbullar, men trots stora förväntningar (likt ett barn som ska få godis för att sedan inse att det är broccoli när han väl satt den i munnen), blev han besviken.

Denna besvikelse växte nästan till ett hat, ett ärr i själen, som kommer att följa honom tills han slutligen hittar den goda fiskbullen.

Nåja, nu blev ju plötsligt denna text väldigt mörk, och kanske inte alls sanningsenlig, men vad gör det. Dom säger att historier ska ha bra slut, som fångar läsaren in i det sista. Åt det säger jag "screw that"! Texten började inte bra, hur kan den då sluta bra, eller har den överhuvudtaget ett slut? Vem vet. Peace!

Ville har själv en riktig fiskbulle!

- Red.anm.

Av Elina Heinonen och Michela Söderlund

Åsl:s Tomte

Det var en gång en tomte som bodde uppe i kalla och mörka Lappland. Han bodde i tomtebyn med alla andra tomtar. Många tror att det bara finns en tomte, men detta är inte sant. Hur skulle en tomte ensam hinna hela världen runt under ett dygn? Därför finns det en tomtefar som koordinerar alla vanliga tomtar så att alla barn, stora som små, får sina julklappar.

Tomten som denna saga handlar om, låt oss kalla honom Sänta Klås, kände sig nedstämd. Alla andra tomtar fick uppdrag som tog dem till alla världens hörn. Men Sänta Klås hade, efter en katastrofal julklappsutdelning under 60-talet, endast blivit betrodd med att para ihop de andra tomtarnas strumpor. Men Sänta Klås hade fått nog! 2013 var året som han skulle visa tomtefar att han nog var minst lika bra som de andra tomtarna. Sänta Klås smög redan i november in i tomtefars kontor och snodde ett av pappren från uppdragshögen. På lappen stod det "Åländska Studentlagets julfest". Eftersom Sänta Klås var så ivrig brydde han sig inte om att läsa resten av lappen, utan han begav sig genast till Åbo.

Den femte december klockan 12.03 nådde tomten sin destination. Eftersom han var så tidig, bestämde han sig för att besöka några av

Av Elina Heinonen och Michela Söderlund

Åbos sevärdheter. Några av tomtarna, som hade besökt staden tidigare, hade rekommenderat Åbo slott, Domkyrkan och något som de kallade för Åbos nöjescentrum.

Tomten beslöt sig för att börja med nöjescentrumet. Det tog ett tag, men slutligen hittade han huset med skylten "Showtime". Först blev Sänta Klås lite chockad, men det tog inte länge förrän han hängav sig åt festligheterna. En av Showtimes gäster blev förvånad över att se tomten där, så hen (man måste ju vara politiskt korrekt för fan) beslöt sig för att bjuda tomten på lite glögg. Tomten misstänkte att glöggen inte var barnvänlig, men han kunde inte motstå frestelsen.

En glögg förvandlades snabbt till tolv. Sänta Klås märkte att klockan redan passerat 18.30 och därför försökte han resa sig upp ur soffan. Men till Sänta Klås förfäran bar inte benen längre och därför anlidade han en av dansarna, en nisse i guldbyxor, som bärhjälp. Tomten blev nervös för att kvällen började likna 60-talets ödesdiga afton. Med nissens hjälp lyckades tomten äntligen ta sig till den lokal där ålänningarna firade in julen.

Sänta Klås kände sig mycket välkommen och efter några klunkar glögg, som han förvarade i bröstfickan, kände han sig redo för sitt framträdande. Nästan alla ålänningar hade varit snälla under året

Av Elina Heinonen och Michela Söderlund

och fick därför ett paket av tomten. De allra snällaste fick även sitta i famnen. Stämningen var på topp så tomten och nissen med guldbyxorna beslöt sig för att fortsätta kvällen i ÅSL:s sällskap.

Dagen eller snarare kvällen efter började Sägta Klås, stärkt efter ett besök på Hesburger, sin resa tillbaka till Lappland. Sägta Klås möts av en förvånad tomtefar. Tomtefar var chockad över att Sägta Klås fortfarande var vid liv efter ÅSL:s ökända julfest. Sägta Klås, fortfarande euforisk efter kvällen i ålänningarnas sällskap, frågade tomtefar om han i fortsättningen får ansvara för ÅSL:s julfester. Tomtefar svarade med ett rungande "JA" och drog en lättnadens suck. Sägta Klås levde lycklig i alla sina dar. Så nu vet ni vem årets jultomte var, var han kommer ifrån och varför ÅSL:arna fortfarande får julklappar.

Bilden är tagen från Sägta Klås misslyckade utdelning, som slutade mycket illa för de inblandade. Haren på bilden har ersatt den egentliga närvarande: Lille Petter-Nicklas, som tyvärr dog av förskräckelsen.

(Detta var julen -69)

- Red.anm.

Bilder från åren som gått

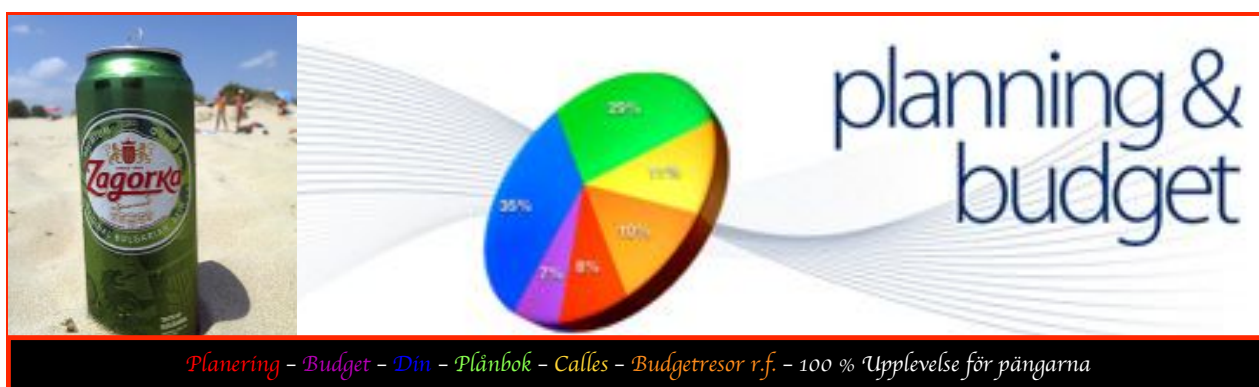
Messa Strömming

Ensamstående man söker kvinna. Hääj, Jag är en man i mina bästa år som gillar att kluma kärringar på rattarna å arsule. Jag söker en kvinna som kan stå framför spisin och laga mat. Allt av intresse förutom kvinnor som jålar och skrävlar. **Karl-Anders**

Du din DURAK. som körd mitt framför mäj i korsningen i Sottunga centrum. Kolla dig för nästa gång å tro inga att du äger vägarna inga för de gör landskape! Jag fick en blåna tack vare dig. **Bilisten Roger**

Ja nog är de bra att de finns viliga bykmaskiner som tar hand om ens byk. **Butka-Roffe**

Till dig som trynar runt knutarna i Pansarnäs på nätterna. Jag vill ..... kärringen ifred! Lite integritet tack! **045...**

Jaja nu har de pallra i lagtinge igen. Nya undersökningar för Vårdöbron... Slut pallra å bestäm er annars sku ni kunna ringa mig så tar jag beslutet! **Sauli**

Jonä de blir inga nån snö till till julen inga... Andra tider var de förr... **Tomten Olle**

Inga Syrier till Åland, vi har inga råd att ploga vägarna!!!! **Inga nån rasist**

Jorden är barra en liten prutt i universum och Åland är barra inavel så ja tack till 20 Syrier till Åland. Vi sku behöva lite nytt blod!!! **Hejmoffa**

Jaja... Viking passar på att köra båtin på Julgrund passligt här i jultider, hitta det bättre kryssningsprogram... **Passageraren**

Av Carl Koivisto

Minnenas vinter-OS: ”En historia i tid och rum, om minnen man minns”.

Vinter-OS arrangerades för ”första” gången 1924. Vid denna tid hölls dock vinter-OS samma år som sommar-OS. Först 1992, då Curling blev en uppvisningsgren, tvingades man att ändra så att vinter-OS hölls 2 år efter sommar-OS. Och därefter med samma fyra-års intervall.

Detta resulterade i att det bara två år senare (1994), åter arrangerades vinter-OS. Denna gång i Lillehammer, Norge. Det enda landet som inte hade hunnit tröttna på att vinter-OS arrangerades på så **förbannat** kontinuerlig basis, var förstås Sverige. Och deras ”Floppy”- landslag, som i Lillehammer ”vann” sitt första OS-guld genom tiderna.

Fyra år senare, 1998, var det sedan dags för mitt första ”vinter-OS-minne”. Jag har nu skrivit vinter-OS sex gånger, sommar-OS två gånger, men OS-guld – **bara en enda jävla gång**. Trots detta har jag en faktiskt en del ”guldminnen”. Mitt första är just från Nagano – Japan, år 1998.

Jag satt och såg på TV (hos mormor och morfar när de ännu hade TV, samt TV-soffa, i ”Julgransrummet”). Finland låg under mot Kanada i bronsmatchen, och spelet var kört. Plötsligt trycker Marko Kiprusoff in den! Och Finland vinner 3-2. Helt fantastiskt **åt helvete!**

Av Carl Koivisto

Det är sannerligen ett riktigt fint minne, men det har senare kommit fram att det baserar sig på riktigt dubiösa grunder. Finland låg aldrig ens under i den sista perioden, utan det var ”tydligen” 2-2. Och för det andra, var Marko Kiprusoff inte ens med? i OS i Nagano, så jag *vete fan* ”vem” som gjorde det **FÖRBANNADE** målet.

Bitter? **Nå-nej!** Minnenas godisfabrik har aldrig producerat ett *sötare socker*. De som minns Marko Kiprusoff innan han ”föll” i evighetens glömska, kan intet annat göra än att hålla med. Det fanns en tid då OS var OS, Carpe var Diem, Hockey var Frilla, och då Marko – han var **BÄST!**

Det ryktas att den moderna hårstylingen hämtade sin inspiration från 90-talets störta legender.

*Marko Kiprusoff är legend sedan länge.
- Red.anm.*

Nedan följer en länk till ÅSL:s ”Vinter-OS-Hockey-tips”. Delta innan OS börjar. Din ära står på spel.

<http://www.alandskastudentlaget.ax/evenemang/asls-os-hockey-tips/>

Av Jonathan "Sumpan" Sumelius

Strömmingen – en ganska speciell fisk

Efter att jag fick till uppdrag att skriva en artikel till strömmingsbladet så kom jag på den briljanta idén att skriva om vår kära fisk strömmingen, som har gett namn åt denna tidskrift.

Det är en fisk som många vet om (ifall man inte har bott under en sten då) men de flesta har inte så stora kunskaper om den. Det är inte ofta man får höra att någon är strömmingsexpert.

Efter två dagars forskning om fisken har jag fått fram en massa intressant fakta om firren. Det skulle gå att göra en pro gradu avhandling om denna fisk men det blir lite för mycket för en artikel så jag tar upp några intressanta punkter om denna vattenlevande organism.

Strömmingen eller sill, även känd som *Clupea harengus* bland de största fiskexperterna, hör faktiskt till familjen sillfiskar. Den kan uppnå en ålder på 25 år men de flesta lever till ynka 10 år. Sillen är ett bytesdjur för sälar, valar, andra större fiskar och ÅSL:are (som sätter deras huvuden i snapsglasar på frukostsitzar av någon anledning).

Man kan säga att strömmingen har haft en stor betydelse för ekonomin genom alla dessa år. För den medeltida Hansan var denna varelse en av de viktigaste inkomstkällorna och förutom att den är en ekonomisk fisk är den

Av Jonathan "Sumpan" Sumelius

dessutom mycket hälsosam och innehåller fleromättade fettsyror, nyttiga fetter för er som inte är kemister.

Precis som människan har strömmingen lekperioder som pågår under hösten och våren. Vintern och sommaren är viloperioder efter de vilda lekarna. Till skillnad från människan föredrar strömmingen hårdare underlag och leker mest på styvare växtlighet. Den undviker helst mjukt underlag som lera.

Traditionellt har namnet strömming använts för sill i större delen av Östersjön. Av någon anledning på 1500-talet blev det en kunglig order att det skulle sättas gränser runt omkring i Östersjön där fisken mellan Kalmar och polska kusten fick namnet strömming och fisken på alla andra ställen i Östersjön fick namnet sill. Kärt barn har många namn som man brukar säga.

Det har visat sig att det finns några biologiska skillnader mellan sill och strömming. Strömmingen har nämligen mindre antal ryggkotor än sillen som någon expert på sillens anatomi har kommit på. Alla har olika intressen...

Vad vore en artikel om strömming utan att nämna Sveriges nationalrätt, surströmming som har blivit vida känd p.g.a. sin speciella smak. Det finns hundratals filmer på Youtube där folk testar denna delikatess. Om man har

Av Jonathan "Sumpan" Sumelius

känslig mage bör man undvika att kolla på dessa filmer. Bland amerikaner är den känd som "the rotten fish" och det är i princip vad den är. Sillen har jäst så mycket att den har lämnat kvar en lukt som kan kännas på kilometers avstånd. Man kan säga att den luktar värre än spelarna i Calja-Weikot efter en hård match i sählyserien och då luktar det inte direkt rosor. Men jag rekommenderar ändå starkt denna maträtt för er alla.

Hoppas ni har lärt er lite mer om strömming och nu har ni något att tänka på till nästa frukostsitz när ni ser på fiskhuvudet som fick det hemska ödet att hamna i ett snapsglas hos glada ålänningar.

Skribenten Jonathan "Sumpan" Sumelius (bilden), tagen på bar gärning av kvällspressen, under hans "Tour de Coultour" 2013 genom Baltstaterna.

Tour de Coultour arrangeras årligen av Finlands motionsförbund r.f. / Suomen kuntoiluliitto r.y. Sportchefer runt om i landet bjuds enligt kutym in till det årliga evenemanget. En intern granskning av verksamheten inleddes under slutet av 2013.

- Red.anm.

Av Niclas Lundberg

Strömmingsbladets teknikexpert analyserar:

jolla

Då sitter man här, med skapelsen man väntat på sedan 6:e juli 2012 i sin hand. Finlands nya stolthet, Finlands sätt att gottgöra för alla misslyckade Lumia-modeller, Finlands revansch på alla som tvivlat och i sex års tid suttit med antingen en Apple- eller Android telefon i sin hand. Här sitter jag, med världens bästa mobiltelefon i min hand. Nej vänta, nu var det något som blev fel. Bryt. Vi backar lite.

De senaste sex åren har jag, som telefonentusiast och tekniknisse provat de flesta nya telefoner som släppts på marknaden. Den stora frågan har sedan dess varit Apple och iOS eller någon av det breda utbudet av Androidlurar. Det lär ska finnas nått som heter Windows Phone också? Oklart. Sällan har något varit så omdiskuterat och åsiktsbelagt.

Men faktum är att kvar står Olli-Pekka Kallasvuo i Esbo och undrar vad som egentligen hände den där kalla vinterdagen i januari 2007, då en karismatisk man med polotröja och gympaskor klev upp på scenen och halade fram vad som skulle bli framtidens smarttelefon ur fickan på sina Levis-jeans. Inte kunde väl någon göra bättre mobiltelefoner än Nokia? Vafan, en telefon utan knappar, den kan man inte spela Snake på.

Av Niclas Lundberg

Där och då började gropan grävas för bolaget som en gång i tiden värderades till hisnande 250 miljarder USD och rankades som världens 5:e starkaste varumärke. Där och då började Nokias väg mot botten (Microsoft). Då är frågan, kan några revanschsugna och eventuellt onyktra före detta Nokiaanställda göra det Nokia inte kunde. Kan de med sin skapelse Jolla rubba någon av dessa giganter från Silicon Valley?

Jag har nu tillbringat en hel dag med Jollan som telefon. Jah har använt alla tänkbara funktioner och jämfört den med Apples flaggskepp iPhone 5S och den mest sålda Android-telefonen, Samsung Galaxy S4. Detta är vad jag kom fram till:

Material och design

Sett framifrån är Jollan enkelt och snyggt designad och påminner mycket om en Sony Xperia. Vänder vi på enheten börjar tråkigheterna. Jollan har en baksida kallad ”The Other Half”, vilket är tänkt att ge användaren olika upplevelser i telefonen beroende på vilken baksida man har. Tyvärr drar detta ner telefonens utseende markant och gör den onödigt tjock, ful och mindre tilltalande. Nej, så här ska det inte se ut. Bort.

Skärm

Skärmen är av bra kvalité och använder Gorilla-glass som bas. Skärmens låga upplösning och dåliga färgåtergivning blir uppenbar vid användning och drar ner användarens upplevelse. Här har Jolla misslyckats rejält.

Av Niclas Lundberg

Touch-funktionerna håller och fungerar som man förväntar sig av dagens smarttelefoner.

Hårdvara

Jollan drivs av en Qualcomm Snapdragon, dubbla kärnor på 1,4Ghz. Detta är avsevärt lägre än iPhone 5S och Samsung Galaxy S4, och gör att telefonen arbetar långsammare och laggar till vid användning av många applikationer samtidigt. Kameran är på 8-megapixlar och är snäppet sämre än konkurrenternas. Detta kan kanske dels försvaras av den förkastligt dåliga upplösningen på skärmen. Användaren har 16GB lagring till förfogande, vilket räcker gott och väl.

Operativsystem:

Nokia valde att skrota sitt projekt MeeGo (förståeligt), som nu Jolla har gjort om och kallar för Sailfish (segelfisk??). Operativsystemet är banbrytande och innehåller några intressanta funktioner som kan bära frukt i framtiden. Tyvärr känns Sailfish ofärdigt, och är långt bakom Android vad gäller användarens anpassningsförmåga och funktionalitet. En av Jolla påpekade funktion, är att telefonen är kompatibel med Android-appar. Men bara en bråkdel av utbudet i Google Play-store finns att ladda ner, och de funkar heller inte speciellt bra. Designen på operativsystemet är enkel och tilltalande, men hela systemet behöver utvecklas och uppdateras om de skall ha en chans att mäta sig med konkurrenternas.

Av Niclas Lundberg

Slutbetyg: 5/10

Det här blev inte så lyckat som jag hade hoppats, Jolla. Detta är ingen telefon jag vill äga. Detta är ingen telefon som klarar av att fylla mina krav på en smarttelefon. Finländare, lyssna noga nu. Vi är från ett land som är berömt för mycket. Vi har arga fåglar, ett hockeylandslag som nästan kan vinna OS och brännvin dricks det så det understa ruttnar. Men vi gör inte längre de bästa mobiltelefonerna. Det är dags för oss att ta av oss hatten och buga för giganterna i Silicon Valley. Nu ska jag göra det som känns rätt. Placera Jollan i byrålådan, dricka Koskenkorva och låsa upp min iPhone med fingeravtrycket.

Jag vill med detta tacka för ett mycket roligt år och önska er alla en riktigt god fortsättning på det Jolla-fria nya året!

Fickstölder av telefonmärket Jolla har ökat markant under julhandeln uppger Åbo-polisens presstalesman. De flesta stölder skedde för personer som vistats på Stockmann.

Skribenten Niclas Lundberg har setts flertalet gånger vandrandes på Stockmann den senaste månaden. Även artikelns test-telefon var troligen stulen.

- Red.anm.

Av Christopher "Totte-som-är-otroligt-tacksam-för-att-han-äger-en-telefon-med-Google-Maps" Kankare

Skärgårdsbo i storstaden, eller om hur jag tappade bort mig i Åbo.

En viktig sak att påpeka innan jag påbörjar denna korta berättelse är att detta var innan smartphonens genomslag. Innan alla gick omkring med en dator i fickan som hade bättre prestanda än datorn man hade hemma bara ett par år tidigare, och som kan leta upp den kortaste vägen från punkt A till punkt B bättre än Viking Graces navigationssystem. Detta utspelade sig alltså hösten 2009.

Till skillnad från de flesta andra ålänningar hade jag spenderat ganska mycket tid på fastlandet innan jag började studera här. Detta gjorde självklart att jag med stort självförtroende anlände till Åbo och trodde mig kunna hitta i den vackra åstaden likaväl som jag hittar i min egen ficka.

Det första jag skulle göra var att hitta till min storebror (sov där de första nätterna innan min egen lägenhet blev tom). Detta uppdrag var lätt eftersom jag bara behövde hitta till Domkyrkan och därifrån följa gatan upp, och var således likadant som att hitta i skärgården – endast en väg man behöver följa.

Men mitt nästa mål visade sig vara svårare (ty, jag var ju van att endast följa en väg); nu skulle jag hitta till Studentbyn och hus 35A. Att hitta till själva Studentbyn var inte så svårt, dock blev det långa och tidsslösande omvägar (jag är nästan säker på att jag ett tag var ute i Raisio, men minnet såhär efteråt kan bedra). Men när jag hösten 2009, medan gröna träd och en härlig sensommarvärme omringade mig, stod vid kartan som beskrev labyrinten som kallas Studentbyn förstod jag att detta inte skulle vara lika lätt.

Jag vandrade in mellan husen, gick några meter och plötsligt hade jag tappat bort mig. Kvickt vände jag mig om (medan hjärtat klättrade upp till halsen och spelade dubstep) och insåg att där det förut var en väg stod nu ett hus. Likt en djungel som döljer ens spår med höga växter, så hade Studentbyn gömt mina spår med betongbyggnader.

Av Christopher "Totte-som-är-otroligt-tacksam-för-att-han-äger-en-telefon-med-Google-Maps" Kankare

Det var nu som jag insåg att detta var helvetet på jorden, denna labyrint släppte man antagligen dödsdömda brottslingar in i, för att de sakta men säkert skulle svälta ihjäl medan de letade efter en väg ut. Och här hade jag bestämt mig för att bo.

Jag tog några långsamma andetag, fick hjärtat att krypa tillbaka till sin plats, och bestämde mig för att inte mera vända mig om. Några steg senare stod jag plötsligt omringade av egnahemshus. Konfunderad kliade jag mig på huvudet och funderade på vad jag skulle göra till näst. Något inom mig sade att jag bara behövde komma förbi husen så skulle jag vara tillbaka i Studentbyn.

Efter att tittat mot både höger och vänster insåg jag att enda vägen förbi egnahemshusen var rakt igenom dem. Så jag bestämde mig för att försiktigt smyga längs med en gul husvägg över en gård. Medan jag smög intill huset kunde jag höra hur barnen lekte på andra sidan, jag kunde höra hur ytterdörren öppnades och plötsligt hörde jag hur någon ropade svordomar åt mig!

Mitt ninjasmygande hade misslyckats och jag lade benen på ryggen och sprang allt vad jag orkade över gräsmattan, hoppade in i en buske och rullade över en asfalterad väg. Jag hade inte tid att ställa mig upp, rädd som jag var över ägaren till den bastanta rösten som hade ropat, så jag fortsatte rulla på marken. Rullade och rullade.

Efter att jag rullat fram i vad som verkade vara timtal, vågade jag till sist stanna och ställa mig upp, för att granska omgivningen. Än en gång var jag omringad av Studentbyns kolossala vidunder. Min skjorta var sönder, mina byxor var smutsiga och mitt hår hade mer skit i sig än Röllis! Jag hade dessutom absolut ingen aning om var jag var.

Då såg jag att huset framför mig bar teckenkombinationen 37A. Jag började vissla av lycka medan jag vandrade i en cirkel kring huset för att hitta 35A. Ett efter ett såg jag husen: 36A, 34A, 40A, 70A och 30A. Men inget 35A syntes

Av Christopher "Totte-som-är-otroligt-tacksam-för-att-han-äger-en-telefon-med-Google-Maps" Kankare

till. Jag utökade cirkeln och vandra runt huset igen: 30A, 70A, 40A, 35.2A, 35.7A, 34.99999A, 36A och 37A.

Jag föll ihop på knä; grät, ropade och för en kort stund bad jag till den kristna guden och frågade efter ett mirakel. Det började regna. Jag ville finna min väg ut, men jag kunde inte. Ensam. Sorgsen. Vilse. Och det var då jag såg honom – blåklädd med en orange cykel – postiljonen. På min dåliga finska frågade jag efter hus 35A och snäll som han var ledde han mig dit. Men när jag vände mig för att fråga efter vägen ut ur Studentbyn var han redan försvunnen (såhär efteråt är jag inte ens säker på att han existerade).

När jag tittade runt mig insåg jag att husen närmade sig mig, försökte krossa mig likt sopkomprimatorn i Star Wars. För att överleva sprang jag undan väggarna, igenom de smala springorna som fortfarande fanns mellan husen. Hus efter hus, minimal öppning efter minimal öppning. Det är ett under att jag överlevde.

Plötsligt stod jag vid en å, centimeter från att falla i. Bakom mig fanns inte längre några hus och framför mig växte en enorm åker ut sig. Jag trodde att jag skulle svimma, att jag skulle dö. Men matematikern i mig, den där delen som klarar av att tänka logiskt, viskade något. Han sade:

"Denna å, som bär det bruna vattnet, måste vara Aura å. Följ den och du skall finna vad du söker."

Jag löd rösten, följde ån (för att vara helt ärlig gick jag först åt fel håll) och hittade tillbaka till Domkyrkan. Och allt detta handlade bara om vilka svårigheter jag hade i Studentbyn. När dessutom resten av Åbo blandas in i leken, ryser jag bara av tanken på, hur jag om och om igen lyckades tappa bort mig.

Som gången när jag skulle gå hem från en lönnkrog och hamnade vid ICT. När jag skulle vandra hem från Forte och mitt i allt var ett par hundra meter från

Av Christopher "Totte-som-är-otroligt-tacksam-för-att-han-äger-en-telefon-med-Google-Maps" Kankare

hamnen. Eller då jag skulle hem från en vän som bodde i Kuppis och plötsligt stod vid gränsen till S:t Karins.

Då kan man ju fråga sig; Hur länge tog det innan jag lärde mig hitta i Åbo? Att hitta till och från Akademikvarteren klarar jag galant, det borde man väl även göra efter 5 år i denna stad. Men utanför denna smala springa av bekant het finns det endast små öar där jag känner igen mig: Salutorget, Koivistosgatan, Seffer-Raskhuset och vägen ner till terminalen.

Resten är lika svart som den mörkaste natten för mig, och fortfarande i denna dag när jag skall försöka hitta hem, så är jag som den mest vilsna tvååringen i världens största köpcentrum. (Det är väl Hansa? För vem går inte vilse där!?)

Det finns inga bilder att finna på Christopher "Totte" Kankare. Därför ersattes han med reklam. Han försvann en dag i december 2012 och hittades aldrig mer. ÅSL saknar fortfarande en dildo, snapsklocka och en tomtedräkt. Det enda som fanns kvar var hans resedagböcker som han hade fört under sin studietid, i ett misslyckat försök att lära sig Åbos "Demografi", som han uttryckte det.

Totte studerade inte Geografi.

- Red.anm.

VINTERNS SAMMLARBILD

Så här ser det ut...
... när Judas får frågan av Cruzarn, om hur
formen är inför kommande säsong med...
... Calja-Weikot!